

Tatry

Naša trojdňová exkurzia do Tatier sa začala v nedeľu ráno 12.9.2010, keď sme plní očakávania nastúpili to mimoriadne komfortného autobusu značky Karosa. Naši učitelia nam rozdali sprievodcov k exkurzii a povedali pár slov na úvod.

Hneď ako sme opustili Bratislavu sa začal zaujímavý výklad o všetkých geomorfologických útvaroch, ktoré sme mohli po ceste vidieť. Námatkom spomeniem napríklad pohorie Vtáčnik, alebo vysvetlenie polohy Čachtického hradu. Naša prvá zastávka boli Vršatecké bralá v Bielych Karpatoch, ktoré patria k dvom rôznym geologickým vývojom, ktoré sú tektonicky zblížené na vzdialenosť niekoľko metrov. Po náučnom chodníku sme prišli na zrúcaniny hradu Vršatec vo výške 805 m n. m. Pochádza z 13. storočia a na začiatku 18. storočia bol zničený cisárskymi vojskami. Pokračovali sme v ceste a navštívili sme salaš kde sme mohli vidieť dobové sociálne zariadenie a množstvo iných zaujímavých vecí. Prešli sme okolo kúpeľov Nimnica, ktoré majú veľký regionálny význam a zastavili sme pri Manínskej tiesňave, cez ktorú sme po krátkej prechádzke prešli do Kosteleckej tiesňavy. Videli sme klasický príklad údolia, ktoré vytvorila rieka a dozvedeli sme sa ako môžeme podľa rýchlosti toku určiť horniny v krajine a iné nepostrádateľné vedomosti. Po návšteve pumpy OMV sme mali asi hodinovú prechádzku na Šútovský vodopád. Tento vodopád sa nachádza v Šútovskej doline a je vysoký asi 38 metrov. Zistili sme, že vzniká spätnou eróziou na žulových horninách. Po návrate k autobusu sme pokračovali do Tatier. Našu cestu sprevádzal zaujímavý výklad o rôznych geomorfologických proces na Slovensku a večer sme dorazili do Tatier, presnejšie do chaty Medvedica, kde sme boli ubytovaní. Izby boli veľmi čisté a mali dokonca aj malé balkóny, čo bolo veľmi príjemné. Na druhý deň nás autobus zaviezol na Štrbské Pleso, odkiaľ sme mohli absolvovať jednu z troch možných túr. Rozhodli sme sa pre vodopád Skok, pretože Šútovský vodopád nás veľmi zaujal. Túra nám trvala asi hodinu a pol. Za ten čas sme mali možnosť vzhliadnuť krásu našich veľhôr za krásneho slnečného počasia. Vodopád Skok je mohutný 10 metrov vysoký vodopád, ktorý vznikol pôsobením ľadovca v tejto oblasti. Je na horninovom podklade, ktorý sa podobá žule (tzv. granodiorit). Nad vodopádom je úchvatné miesto odkiaľ vidieť až na Štrbské pleso, ale výstup po klzkých skalách je veľmi nebezpečný, preto sme mali prísny zákaz ísť až nad vodopád. Po návrate na Štrbské pleso sme pokračovali do Liptovskej kotliny, kde sme navštívili malé múzeum baníctva a hutníctva na Liptove. Expozícia sa nachádzala v priestoroch historickej budovy, ktorá kedysi patrila ku komplexu, ktorý spravoval vysokú pec. Počas záživnej prednášky sme na vlastné oči videli niektoré produkty, ktoré sa vyrábali práve zo železa z Liptova a mohli sme si v rukách poťažkať drahokamy ešte v surovom stave. Dozvedeli sme sa, že podľa štúdií je na Slovensku ešte 70 ton nevyťaženeho zlata. Pozreli sme zvyšok historických budov tohto komplexu a pokračovali v exkurzii. Ostatné zastávky boli bohužiaľ zrušené pre nepriaznivé počasie a my sme si ešte v ten večer vypočuli prednášku o medveďoch od nášho chatára, ktorý nám mimo iného aj sám napodobnil medveďa. V utorok sme vyrazili hneď po raňajkách na spiatočnú cestu. Zastavili sme sa v Bešeňovej pri travertínovej kope, kde sme na vlastné oči videli vznik travertínov a útvary, ktoré vytvárajú. Naša posledná zastávka bola Špania Dolina, kde sme mohli vidieť krásny banícky orloj a prezrieť si mnohé zaujímavosti tejto malej obce.

Utorok podvečer sme plný zážitkov dorazili do Bratislavy. Naša cesta nám určite priniesla mnoho nových vedomostí o Slovensku. Náš výlet hodnotím veľmi pozitívne.

Andrej Domonkos